

Békehírmők 2011

2011. január 2-9.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 1-2. SZÁM

Az Aliansz-imahét elé

Kedves Testvéreink az Úr Jézus Krisztusban!

Az imahetünk programja szinte minden területen megjelenő lelki küzdelmünk és világban való megál-lásunk, szolgálatunk valamennyi vonatkozását igeileg érinti, felfedi. Ebben az összefüggésben most egy sa-játos helyzetet is megengedett az Úr, melyben bizonyára várja tőlünk és késztet is arra, hogy ebben egymás terhét hitvalló módon hordozzuk. Ar-ra a törvénytervezetre gondolunk, mely egyrészt sok elfogadhatatlan, megengedhetetlen visszaélést kíván rendezni az „egyházak” vonatkozá-sában, másrészt testvéri mozdulatot munkál bennünk és az Aliansz szö-vetségünkben, hogy szóljunk és kép-viseljük a legkisebb Testvért is, akit az Úrban nyertünk. Mivel Isten történel-mi szolgálatot, utat, nagy megbecsü-lést ajándékozott számunkra a protes-táns világon belül, sőt megengedte, hogy üldözést és betiltást is szenved-jünk az elmúlt rendszerben, egyben hitelessé is tette közösségünket, szer-vezetünket. Történelmi nagyságrend-ben vagyunk jelen a magyar keresz-tyén világban. Ezzel az Úrtól kapott, hitbeli, hitvallásos és történelmi fel-szereltséggel kívánunk bizonytságot tenni minden olyan testvéri közösség mellett, melyek az evangéliumi hit-vallást elfogadják és vallják. Együtt erősek lehetünk az Úrban. Közös ügyünk érdekében megkezdjük a kapcsolatok felvételét mindazokkal, akik ebben a kérdésben felelősséget hordoznak. Mindnyájukat szeretet-tel látunk az Aliansz közösségében, gyertek, erősítsük meg egymás kezeit az Úrban!

Bevezetőnkben nyilván csak utal-hatunk arra a gazdag imaheti cso-magra, mely a naponkénti szolgálá-tokban majd kibomlik, és hálával gondolhatunk arra a növekvő ali-ansztáborra is, amelyik évről évre egyre több helyen és nagyobb lét-számban tartja alkalmait. Sokszor ne-künk is áldott meglepetés egy-egy új testvéri közösség bekapcsolódása az imahétbe, és azért kérünk is bennete-ket, hogy tájékoztassatok minden már ismert és most formálódó alka-lomról, hogy együtt örülhessünk és épülhessünk.

Senkit sem szeretnénk megterhel-ni anyagi vonatkozásokkal, de szabad talán testvéreileg azt is megemlíte-nünk, hogy vannak költségeink, me-lyek az imahét alkalmával is támoga-tást nyerhetnek.

Zárjuk levelünket az imahét nyitó igéjével, amelyben ámulattal látjuk azokat a parancsoló és indító kijelen-téseit az Úrnak, melyre az évszázad-ok és két évezred engedelmes miszsiói szolgálatai adtak választ, s melyre ez a mostani világmissziói év a legnagyobb missziói konferenciák-kal kívánt engedelmes igent mondani Edinburghtól Tokióig, Grand Rapids-tól Fokvárosig: „Többé nem vagyok a vi-lágban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyik legyenek, mint mi!” „Ahogy te küldtél engem a világra, én is úgy küldtem őket a világra.” (Jn 17,11.18)

D. Szabó Dániel
az Aliansz elnöke

Választás Minden dön-tés két lehetőséget takar. Az egyik összes előnye, hogy könnyebb. Válaszd a jobbat!

Háló Gyula

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Láttam egy erőszakos bűnöst: olyan volt, mint egy terebélyes zöldellő fa, de egyszer csak eltiúnt, nem volt többé, ke-restem, de nem lehetett megtalálni. Vigyázz, hogy feddhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületes maradj, mert a jövő a béke emberé! (Zsolt 37,35-37)

A HÉT GONDOLATA

Az év első igei üzenete azt kéri tőlünk, hogy emeljük fel tekintetün-ket, és nézzünk fel oda, ahonnan az áldások érkeznek. Igaz, hogy a je-lenben élünk, de nem a mának. A földön is azt az embert tartják bölcs-nek, aki a jövőt szem előtt tartva tes-zi meg a jelen lépéseit. Ha nincs ve-tés, elmarad az aratás is. Isten orszá-gában hasonló törvényszerűségek működnek. A békesség fog békét te-remni. A jövő ugyanis a béke embe-réé. (Paróczy Zsolt – Bodrog)

A HÉT GYAKORLATA

Légy a béke embere: tedd becsü-letes nyugalommal a dolgod, fáradozz feddhetetlenül minden tevé-kenységemben, mert a jól munkál-kodó békénél nincs igazabb!

A HÉT IMÁJA

Krisztusom, add nekem azt a békédet, amely mérhetetlen termé-szetességgel tudta mondani: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom! Uram, ilyen békével akarok én is munkálkodni ebben az évben! Ámen.

Egyházkerületi tanácsok országos munkakonferenciája!

Január 15-én 10 órakor egyhá-zunk székházába (1068 Buda-pest, Benczúr u. 31.) várjuk az egyházkerületek tanácstagjait, ahol a hat egyházkerület első kö-zös konferenciájára kerül sor.

Áldásokban gazdag, boldog új évet kívánunk olvasóinknak!

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ Gazdagítsa bibliai ismereteit! 2011-ben egy szép ökumenikus látogatással ezt megteheti. Ebben már 22. éve megbízható útitárs az Ökumenikus Tanulmányi Központ. Szervezésében sokan láthatták már Jézus életének helyszíneit Izraelben, vagy a Jelenések könyvében említett hét kiszázi gyülekezet nyomait Nyugat-Törökországban. A damaszki út, a Biblia egyiptomi vagy jordániai vonatkozású helyei is felejthetetlen élményt jelentettek sok utazni vágyó számára. 2011-ben tervezett csoportok: májusban Nyugat-Törökországba; szeptemberben Izrael-Jordánia útvonalra, és októberben „Jézus nyomában járunk” címmel Izraelbe. Időtartam nyolc-kilenc nap, magyar nyelvű lelkészi vezetéssel, jó ellátással, kényelmes pihentető szállodai elhelyezéssel. Az utak kellő jelentkező esetén indulnak. Az árak kialakítása folyamatban. Kérjük, hogy már most érdeklődjenek a csoportok létszáma miatt!

Elérhetőségeink: Ökumenikus Tanulmányi Központ (1114 Budapest, Bocskai út 15. III. em. 3.); tel./fax: (06)1-466-4790; e-mail: tanulmanyikozpont@gmail.com, vagy Gimesi Zsuzsa lelkésznél, telefon: 06/70-508-7624; e-mail: ssnngms@citromail.hu.

ÚJÉV

Kiskarácsony, vagyis újév napja már az ókorban is az ajándékozás és jókívánság napja volt. A szokás aztán Európa-szerte elterjedt. Eleinknél is. Már Galeotto említi 1487-ben a sztrenát, vagyis az újévi ajándékot, és prédikált róla Telegdi Miklós is 1580-ban:

„Szokás peniglen a keresztnyek között, hogy új esztendőben nagy szeretettel köszönnek, és ajándékokat osztogatnak egymásnak.”

Az ajándékozás később nálunk a múlt században karácsonyra tolodott át, a jókívánság azonban, újév napjához kötötte, ma is élő szokás.

(Bogdán István: Régi magyar...)

Egy rég elhangzott ének visszhangjai

Különösen szép az ezer színben pompázó őszi táj Nagybányán, a festők városában. A színek harmóniáját a ritkuló faleveleken átszűrődő, mézszínű, bágyadt napsugarak teszik a festők ecsetjénél is csodálatosabbá.

Egy hétfői enyhe délutánt kihasználva, tízéves unokámmal városunk virág-hegy alatti Klastrom-rétjén sétálgatva találkoztunk gyerekkori ismerősömmel, Branner Jánossal, aki a Híd-utcai református templomban bibliaórán volt. Kölcsönösen beszámultunk egészségi és családi helyzetünkről. Mielőtt elváltunk volna, még elmondott egy epizódot gyerekkorából, mely Hadadon (Szatmár megye) történt vele 1953–54-ben.

„Az úgy történt – mondja János barátom –, hogy egy nyári délután lementem a kertünk aljába, ahol a patak partján növe málnabokrokról csemegéztem az érett szemeket. Az édes gyümölcs mellett vonzott egy fülemnek kedves dallamú ének is, mely édesapád, Kaszta Mihály tímármester (1911–1982) műhelye felől hallatszott ki. Az akkor kilenc-tíz éves húgod, Esztiike énekelt duettben egy másik kislánnyal hintázás közben. A fülbe mászó dallam megkapott, de a szövege is tetszett, s meg is tanultam önszorgalomból, hogy a mai napig sem felejtettem el. Első versszaka így szólt:

Hogyha este fenn az égen ragyognak a csillagok,

Úgy van, mintha jobb világba hívnának az angyalok.

Ekkor szárnyra kél a vágyam, és a menny felé repül,

Az Atyához, ki szememről minden könnyet letöröl.

Úgyebár, ők azt énekelték hintázás közben is, amire az imaházban megtanították őket és megszerettették velük a vasárnapi iskolában. Fel sem tételezték, hogy a szomszéd kert alján egy 15 éves fiúnak, nekem, egy életre szóló élményt szereztek.

Aztán jött az ős, az iskolába járás. A téli szünidőre eső karácsony volt az év fénypontja. A Csendes éj-t úgyahogy mi is megtanultuk egy szolamra a templomban. De a szentestén, éjfél után, megjelent utcánkban is a baptisták ifjúsági kórusa, akik már négy szolamban énekelték a közismert éneket, valamint más énekeket is. Összetartó fiatalok voltak. Szerettem volna közéjük sorolni magamat is. Néhányszor el is mentem a másik utcában levő imaházukba... Aztán Nagybányára kerültem, elvegyültem a város forgatagában. Családot alapít-

tottam. Alkalom adtán részleteket emlétek gyerekkori élményeimről, azokról a háború utáni mezítlábas, málékenyeres évekről, melyeknek keserveit a hadadi hívő kislányok énekei tették elviselhetőbbé. Hetven éven felül járok, így lehetőségem van objektíven visszanézni és értékelni az elmúlt időkben történeteket. Merem állítani, életem folyamán több pozitív hatást váltottak ki számomra azok a gyermekkoromban hallott kislányok énekei, mint sok más közösségi együttlét. A szöveg-dallam harmóniáját, üzenetét az akkori hívő családok életvitele tette hitelessé számomra örök érvényűen. Valódi evangelizációs hatást váltott ki bennem, mely velem volt a bányá mélyén és családi életem árnyékosabb napjaiban is. Serdülőkorú fiamat annak idején sikerült rávennem, hogy a szomszédban lakó B. Mária nevű lánnyal vegyen részt egy zenei tanfolyamon a bányai imaházban, ahol gitárral próbálkozott. Jól érezte magát mindaddig, míg rosszakarói és a város zaja lemorzsolta közülük. Azóta se találja helyét a világban, hogy röviden fejezzem ki magamat. Sajnos, a mi családunkban nem jött össze az az otthoni meleg és összetartó erő, amit nálatok is láttam, és amire mindig vágytam. De mondjad, mi lett további sorsa Esztiike húgodnak?”

Szüleinkkel együtt 1961-ben ő is Nagybányára került. Tanult, dolgozott, családanya lett. Fia belsőépítész, lánya közgazdász lett, és néhány éve a pesterzsébeti baptista imaházban családjával együtt dicséri az Istent. Mint nagymama két kislányunokájának tanítja az esti csillagokról és a csendes éjről Hadadon tanult énekeket. Így sikerül neki ma is, a szülőföldtől távol, emberöltön átívelve a betlehemi csillagos ég örök érvényű karácsonyi üzenetét továbbadni: Jézusnak, a béke és szeretet isteni hírnökének földre jöttét.

Kaszta István
(Nagybánya)

„Kívánjatok békét Jeruzsálemnek!” Egy szentföldi zarándokút tapasztalatai (5. rész)

Jerikó – Ez a város ma ugyancsak palesztin fennhatóság alatt álló, szigorúan őrzött terület. Jerikó a föld egyik legrégebbi és legmélyebben fekvő városa. A Jeruzsálemtől közel 30 kilométerre nyugatra fekvő település története mintegy 8000 esztendőre tekint vissza. Ennek a helynek a közelében keltek át a Jordánon először Józsué vezetésével Izrael fiai, belépve ezzel az ígért földjére. Isten csodával határos módon idézte elő Jerikó falainak leomlását, és foglalhatták így el a várost Izrael hadai Józsué vezetésével. Ez a Jordán folyó völgyében fekvő ősi település mindig gazdagon termő mezőgazdasági terület volt, ahol datolyapálmák és citrusligetek virágoztak a bővizű édesvízi források mentén.

A város mellett elhaladva látható a háttérben a Megkísértés hegye. Jézus a Jordánban való bemelegítését követő negyvennapos böjti időszak alatt próbálta a sátán megkísérteni a hagyomány szerint ezen a helyen, de eredménytelenül. Itt a jerikói úton haladt át a Megváltó, amikor utoljára látogatott Jeruzsálembe. Ekkor gyógyította meg a vak Bartimeust is, és ezen a helyen hívta megtérésre a vámszedő Zákeust, miután betért otthonába az üdvösség üzenetével. Az irgalmas samaritanusról elmondott példázata is itt válik még inkább érthetővé, hisz a Jeruzsálemből Jerikóba vezető út ma épp olyan veszélyes, mint akkor volt.

Qumran – Jerikótól mintegy 20 kilométerre a Jordán völgyében dél felé haladva kerestük föl az esszénus közösség Holt-tenger partján található, Qumranban kiasott kolostorának romjait. A hajdani település mintegy 330 méterrel fekszik a tengerszint alatt. A Szentírás olvasásával, értelmezésével és másolásával foglalkozó közösség tagja lehetett egyes hittudósok szerint annak idején Bemerítő János is. Meglepő, hogy Ézsaiásnak a Messiás közeli eljövételét hirdető és jövendöléseit naprakészen váró közösség rituális

A qumrani sziklabarlangok, ahol a cserépkorszokban őrzött kétezer éves bibliatekercseket 1947-ben megtalálták

tisztulási szertartásaihoz nélkülözhetetlen bemelegítőmencéi ma is teljes épségben megtalálhatók a kolostor megmaradt romjai között.

Az itt élő esszénus szerzetesközösségnek köszönhető, hogy a rómaiakkal vívott zsidó háború idején (Kr. u. 68–72) papirusztekercseken megőrzött szentírási könyveiket a környék barlangjaiba rejtették el. Bár a római katonák minden itt élő szerzetest megölték, és kolostorukat földig rombolták, az általuk leírt, féltve őrzött, cserépkorszokba viaszkupakkal légmentesen lezárt papiruszhengereiket nem teheték tönkre. Közel kétezer év múltán, 1947-ben fedezték föl és váltak ismét közkinccsé ezek a Qumran környéki barlangokból előkerült, cserépkorszokba zárt ősi iratok. Az eredeti tekercsek ma Jeruzsálemben tekinthetők meg bizonyosságul arra, hogy Isten ígéből egy pont vagy vessző sem hiányozhat, míg mindaz teljesen be nem teljeseedik, amiről prófétái által előre kijelentést tett. *(Folytatjuk)*

Dr. Mészáros Kálmán
lekipásztor/egyházelnök

Jerikó, a pálmák városa a Jordán folyó völgyében

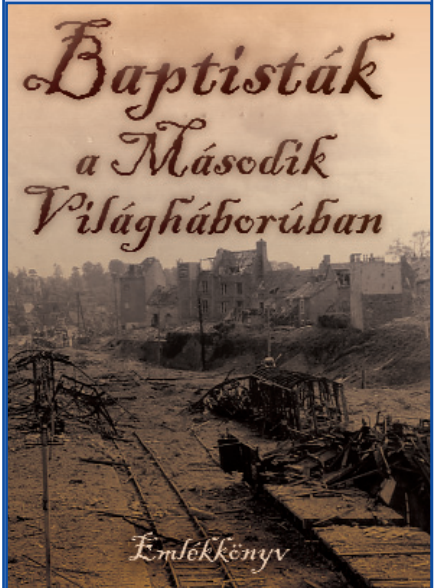
KÖNYVAJÁNLÓ

Dr. Szebeni Olivér Spurgeon-díjas baptista lekipásztor „Küzdelem a hitért” címmel megjelent új könyvében a hitről megfogalmazott gondolatait foglalja

össze. A történészként ismert szerző ezúttal a teológia világából merít témát, és írásában az ember hitét folytatott küzdelmét vizsgálja. A keresztyén hitet nemcsak az egyén életében elemzi, hanem vizsgálódását kiterjeszti annak a gyülekezeti és a társadalmi életben betöltött szerepére is. Háromrészes könyvében gazdagon kamatoztatja lelkeszi tapasztalatait, bőven használja az életből vett példákat, jól alkalmazza gazdag történelmi ismereteit, és állításai igazolására friss élményei közül felhasználja a 21. századi keresztyének életvitelében felfedezett személyes megfigyeléseit. Visszatérően hangsúlyozza, hogy a személyes hitért mindenkinek egyénileg kell küzdenie. Vallja, hogy a hitért vívott küzdelemben teljesebben ki az egyén lelkiségének gazdagsága és szépsége. A szerző megfogalmazásában a „keresztyén hit értéktelítő többlet, és aki a hit útját választja, annak számára Isten kaput nyit a boldog jövő felé!”

Marosi Nagy Lajos

Megjelent! Baptisták a második világháborúban – Megvásárolható a Baptista Könyvesboltban. 2000 Ft.

Presbiterválasztás teljes egységben

Az újpesti gyülekezet tagsága teljes egységben választotta meg Cserés János elöljáró testvérét presbiterré. Testvérünk élete Szatmárnémetiben indult, és közel másfél évtized óta tagja az újpesti gyülekezetnek.

2004-től választott elöljáróként szolgál, aktívan forgolódik a gyülekezeti munkában. Ha kell, a tányért hordja körbe, alkalmi igehirdetést, imaóra-vezetést végez, de legfőbb szolgálata a törekvőkkel való foglalkozás. Ünnepeles felavatására 2010. november 21-én került sor. Mészáros Kornél lelkipásztor igehirdetését követően a

A presbitertársak kézzel fogták körükbe Cserés János testvérét

Presbiteri Tanács képviselője, Sólyom Attila presbiter hitvallási kérdésekről beszélgetett Cserés János testvérrel, majd az ünnepeles fogadalomtétel után Marosi Nagy Lajos, a Presbiteri Tanács elnöke és Mészáros Kornél lelkipásztor mondott avató imádságot. Cserés testvér mögött felsorakoztak a presbitertársak is, akik az énekharaldás alatt kézzel fogták körükbe Cserés János presbiter testvérét. A köszöntések sorában Frittmann Zsombor gyülekezetvezető mondta el jókívánásait. Az ország presbiterei nevében Sólyom Attila köszöntött. Cserés Erzsikét, a feleséget Pappné Beharka Célesztia buzdította, a család nevében pedig Cserés Attila nyíregyházi lelkipásztor szólott. Az istentisztelet végén a testvérek személyesen köszöntötték az új presbitert, jelezve, hogy sokan kívánják testvérünk avatotti szolgálatát.

(Új Lant, 2010. december)

Derecske 130 év

2010. október 24-én ünnepelte a Derecskei Baptista Gyülekezet fennállásának 130 éves évfordulóját. A délelőtti istentiszteleten Péter István sarmasági lelkipásztor hirdette Isten igéjét az 5 Mózés 8,2-7 alapján. Szolgáló testvérünket is 40 évvel ezelőtt szólította meg Isten,

és engedelmességre vezette el hívó szava által, lehajolt hozzá és megtérést munkált az életében. Felhívta a hallgatóság figyelmét arra, hogy emlékezni a hívó ember attól a pillanattól kezdve tud, amikor Jézus Krisztust személyes Megváltójaként szívébe fogadja, és átadja neki teljes életének irányítását. Az Istenhez vezető utat hirdette meg testvérünk, aki felsorolta azokat az akadályokat, amelyek miatt nem tudjuk az életünket Istenre bízni teljesen. Urunkhoz kétszeresen is hozzátartozunk, megteremtett és megváltott bennünket. Ahogyan a népét hordozta és gondozta, úgy bánik az övéivel is, nem mond le rólunk, szeretetével utolér bennünket. Meghívásunkat elfogadva megtisztelték bennünket városunk egyházi és közeleti személyiségei is. A kora délutáni istentiszteleten Péter István és Füstös Gyula ügyintéző lelki-

pásztor szólta Isten igéjét a hálaadás témakörében. A Lukács 17,11-18 igeversek alapján figyelmeztetett Urunk, hogy a próbák és a körülményeink miatt megnehezedhet a szívünk, és elmarad a hálaadás. Három isteni akarat van életünkre vonatkozóan. Az első a természetes akarat, ebbe tartozik például az, hogy hova születünk, milyen a külsőnk. Az általános akarattal Urunk felhívja figyelmünket nagyon fontos dolgokra: például hogy szeressük őt, szeressük felebarátunkat, vagy a gyermekek tiszteljék édesapjukat és édesanyjukat. A harmadik akarata pedig személyre szóló akarat, mely személyesen nekünk szól. Az igehirdetést követően az egész nap folyamán közöttünk szolgáló nagyfalui énekharaldás és fúvószenekar szolgálatait, valamint az erdélyi testvéreink bizonyágteleteit hallgathatta meg a hálaadó gyülekezet.

20 éves az Újpesti Baptista Harangzenekar

2010. december 12-én az újpesti imaházban adott jubileumi hangversenyt a harangzenekar. A különleges hangszerek Mary és Errol Simons ajándékaként kerültek a gyülekezet tulajdonába. A zenekar 1990-ben alakult újpesti fiatalokból, 20 év elteltével hálaadással emlékeztünk meg a számos szolgálati lehetőségről és a jó Isten gondviseléséről.

Csengődi 100 év

Az 1900-as évek elején több baptista család telepedett le Csengődön, és mivel a bérelt terem is szűknek bizonyult, elhátározták, imaházat építenek. Az építkezést *Kovács István* vezette, a telket *özv. Szulman Mártonnétól* vásárolták meg. Alapító tagok: *Rakonczay György, Sipiczki János, Suba János, Teti Mihály* testvérek voltak. Az ünnepélyes imaházavató 1910. november 1-jén volt.

A Kiskőrösi Baptista Gyülekezet énekara volt a vendég 100 éve is. Hamarosan megalakult az ifjúsági egylet és az énekkar *iff. Markó Pál* vezetésével. Az 1920-as évek elején megalakult a vonózenekar is (*Sipiczki Pál, Markó János, Pivarcsi János, Rakonczay György*). A szépen meginduló missziót az I. világháború állította meg. A háború után újból megindult a fejlődés. A 30-as évekre úgy tekintünk vissza, mint a gyülekezet aranykorára. A taglétszám meghaladta a 100 főt. Ebben az időszakban *Seres Sámuel, B. Kovács István, Baranyai Mihály* voltak a lelkipástorok.

1935-ben a gyülekezet *Pivarcsi Istvánt* választotta gyülekezetvezető presbiternek. A közösség szükségének látta az imaház bővítését, sajnos a II. világháború kettétörte ezt az elképzelést. 1948-ban sokan kitelepültek Szlovákiába (Naszvadra), a gyülekezet létszáma felére csökkent. A megtépzott közösséget *Markó János* terelte újból egybe. *Tóth Zoltán* vezetésével megalakult újra az ének- és pengézőzenekar. 1960. november 1-jén tartották az 50 éves jubileumot.

Lelkipástorok: *Barkóczi Pál* (1936–1946), *Udvarnoki András* (1947–1956), *Békefi Pál* (1957–1959), *Hányik János* (1960–1962). Őt követte *Sáhnó Miklós* (1962–1971), majd *id. Háló Gyula* (1971–1978). Háló testvér szere-

petben, de egyben biblikus szigorral pásztora a gyülekezetet. *Mónus Dániel* (1978–1990) atyai szeretettel pásztora a kis gyülekezetet. *Füredi Kamilla* 1982-től sokat szolgált a gyülekezetben, ő később misszionárius lett Afrikában. 1990-ben *Katona László* lett a gyülekezet pásztora, újjászervezte a közösség vezetőségét, irányítását. *Katona* testvér erőn felül szolgált a gyülekezetben, mély igei tanítása, látása a stabil lelki fejlődést szolgálta. Ebben az időszakban igei szolgálatot végeztek még *Kolozs Nagy János, Futó András, Kolonusz Lajos* testvérek. Erre az időszakra esik az ifjúsági munka kiteljesedése *Mészáros Nándor* vezetésével. *Katona* testvér 1990–1998-ig volt pásztora a gyülekezetnek.

Utána *Bayer György* (2000–2004) lett a közösség pásztora. Munkája alapján beindult a gyermekmisszió, nagy lelkesedéssel végezte a szolgálatot feleségével együtt. 2001-ben *Mészáros Nándort* választotta a gyülekezet vezetőjének. 2004–2005-ig *Hetényi Lajos* volt a lelkipásztor. 2005-ben presbiteri és diakónusavatás volt. *Mészáros Nándort* gyülekezetvezető presbiterré, *Futó Andrást* diakónussá avatták. 2005-ben *Boros Dávid* lett a gyülekezet lelkipásztora. *Boros* testvérrel folytatódott a gyerekmunka kiszélesítése. 2007-ben Isten kegyelméből, példás testvéri összefogás eredményeként teljesen felújulhatott a gyülekezeti terem. Ebben az időszakban *Sinkovics Sándor* és *Szlovák Tibor* lelkipástorok kisegítő jelleggel szolgáltak a gyülekezetben.

100 év az Úr nyomdokán Csengődön

2010. november 7-én tartotta gyülekezetünk 100 éves múltjának megünneplését azokkal, akik az ország különböző területeiről visszatértek erre a napra.

Az imaórát *Kelemen János* tartotta (Budapest – Rákosszentmihály). A helyi dicsőítő zenekar vezetésével énekeinkben együtt áldottuk Istent a szeretetért, a megtartásért, a vezetésért. Az igehirdetésben *Katona László* lelkipásztor a hálás ember jellemzőiről szólt. Ezt követően különböző szolgálatok hangzottak el a jelenlévők részéről. A régi fényképek alapján készült videomontázs tette felejthetlenné a megemlékezést.

A háromórás istentisztelet nagyon „rövidnek” bizonyult. A közös ebéd után 15 órakor folytatódott az ünnepély nyitottabb formában a Művelődési házban. Nagy örömünkre sokan eljöttek a faluból közösen ünnepelni velünk, amit a teljesen megtelt terem igazolt. Együtt ünnepelt a gyülekezettel a Kiskőrösi Baptista Gyülekezet énekara is ugyanúgy, ahogy ezt 100 évvel ezelőtt is tette. A köszöntések sorában *Baltás István* polgármester, *Nagy Veronika* (evangélikus lelkész), *Katona László* lelkipásztor szólalt meg. *Mónus Dániel* lelkipásztor testvér betegsége miatt nem lehetett jelen, köszöntő levelét *Mészáros Nándor* olvasta fel. *Bayer György* lelkipásztor nagy lelkesedéssel hirdette Isten igéjét. Ezután néhány biznyságtétel hangzott el. Először *Fazekasné dr. Kelemen Erzsébet* (aki az Egyesült Államokban él és a csengődi gyülekezet volt a megtérésének helyszíne), majd *Futó András* helyi diakónus részéről. Ezután a gyülekezet története lett röviden ismertetve. A gyülekezetünk célja ma is az, ami 100 éve volt: lehetőséget biztosítani a mennyei polgárság elérésére a megtérés-újjászületés által! „Az Úr, a mi Istenünk legyen velünk, miképpen volt a mi atyáinkkal! Ne hagyjon el minket, és ne távozzék el tőlünk!” (1Kir 9,3) Jó volt tapasztalni a régebbi és az új generációk találkozását, együtt halált adva Istennek az elmúlt időszakért, a testvéri találkozás lehetőségéért.

Mészáros Nándor
gyülekezetvezető presbiter

Egyházak és a soros EU-elnökség Az Ökumenikus Tanács Közgyűlése

2010. december 6-án tartotta évi rendes közgyűlését a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa. A januártól soros magyar EU-elnökséggel kapcsolatos egyházi, ökumenikus kihívásokat, lehetőségeket és teendőket vette számba.

Elsőként *dr. Fazakas Sándor* teológus, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora tartott előadást azokról az elvi, teológiai megfontolásokról, amelyek alapjául szolgálhatnak állam és egyház, politika és spiritualitás, keresztyén bizonyágtétel és tisztas közélet helyénvaló kapcsolatának. *Próhla Gergely*, az evangélikus egyház országos felügyelője, helyettes államtitkár előadásában beszámolt azokról a területekről, amelyek nyilván elkerülhetetlenül meghatározzák az EU közeljövőjét. Ilyenek a kulturális pluralitás, a roma-kérdés, a gazdasági felzárkózás, a nemzetállami és regionális felelősség. *Rüdiger Noll*, az Európai Egyházak Konferenciája Egyház és Társadalom Bizottságának igazgatója arról számolt be, hogy az EU-elnökséget adó országok egyházi milyen lehetőségekkel és feladatokkal szembesülnek az elnökséget betöltő időszakban. *Hámori Ádám* európai integrációval foglalkozó zsinati irodai munkatárs beszámolt azokról a konkrét tervekről, amelyek már körvonalazódtak. Ennek alapján a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa elkötelezte magát arra, hogy a 2011-es Ökumenikus Imahét megnyitó istentiszteletét a soros magyar EU-elnökség egyházi megnyitójaként ünnepli. Elfogadta az Európai Egyházak Konferenciájának meghívását egy februári brüsszeli látogatásra. Továbbá tervbe vette három konferenciának a megszervezését a tavasz folyamán a közép-európai megbékélés, a romamisszió és a családmmisszió témakörében.

A Közgyűlés a délutáni órákban meghallgatta az elnöki beszámolót, a főtitkári jelentést, a pénzügyi tájékoztatást, és a ciklus végéig választással betöltötte a Számvizsgáló Bizottságában megüresedett pozíciót.

Dr. Bóna Zoltán
MEÖT-főtitkár

Diakónusavatás Gyulán

Örömmel adjuk tudtul a hírt, hogy a Gyulai Baptista Gyülekezet – felismerve Isten eddigi munkáját testvérünk életében – diakónusának választotta *Csóka Zsolt* testvért.

Csóka Zsolt testvér tíz éve elöljárója a gyulai gyülekezetnek. Az áhítatvezetői, sarkadkeresztúri igehirdetői szolgálata mellett a jegyzőkönyvvezetői feladatok hűségese betöltője. Szorgalmával, szakértelmével, Isten iránti hűségével a gyülekezeti élet gyakorlati tennivalóit jó lelkiismerettel végezte eddig is.

Az avatási istentisztelet 2010. december 5-én, advent második vasárnapján volt délután. Igét a Körösvidéki Egyházkerület elnöke, *Kiss Tibor Péter* testvér hirdetett az 1Thessz 5,12–13 alapján. Az avatást

Marosi Nagy Lajos testvér, a Presbiteri Tanács elnöke vezette.

A gyülekezet nevében *Kovács László* gyülekezetvezető, a Presbiteri Tanács nevében *Balla András* jegyző, az egyházkerület nevében *Stelkovics Lajos* kerületi tanács tag testvérek köszöntötték igével, néhány bátorító gondolattal az új diakónust.

Az áldáskívánások sorát *Timár Csabáné* folytatta, aki a gyülekezet nőtestvérei nevében *Csóka Piroskát* köszöntötte. A család nevében *Pannonhalmi Ádám* orgonajátéka és a szülők – *Csóka István* és *Csóka Istvánné* – szavai hangoztak el, zárva a köszöntők sorát.

Ezúton is kívánjuk Isten áldását *Csóka Zsolt* testvér életére, szolgálatára.

Matuz József

Újpesti bemeletítés

2010-ben kétszer került sor bemeletítési ünnepekre az újpesti imaházban. Márciusban kilenc testvérünk tett vallást hitéről fehér ruhában a gyülekezet előtt, legutóbb, december 5-én öt fiatal részesült hitvalló keresztségben. Az igehirdetés és a bemeletítés szolgálatát gyülekezetünk lelkipásztora, *Mészáros Kornél* testvér végezte. A képen *Mészáros Kornél* lelkipásztor, *Kovács Petra*, *Kovács Róbert*, *Kovács Andrea*, *Torgyik Zsolt*, *Milassin Anda* és *Cserés János* presbiter látható.

Kolontár valóban halott?

„Nincs másképp az életnek értelme: Próbáld mindenkinek valamit adni!”

Örülök, hogy személyesen elmehettem férjemmel és Zsolt fiammal Ajkára családom és pár testvér áldozatával, hogy a devecseri és kolontári felebarátunk helyzetét könnyíthessük. Sőt, hogy befogadó családoknak élelmiszer-támogatásunkkal hozzájáruljunk a bajbajutottak fenntartásához.

Ajkára érve a sportcsarnok előtt álltunk meg, ahol átküldtek a Bányász pályára, hogy ott fogják átvenni adományunkat. Sajnos még akkor nem lehetett Devecserre, Kolontárra bemenni (2010. október 13-án), azt szerettük volna, de ezért is hála van a szívemben, hogy ezt is megtehetjük.

Figyelve a sportpályán álldogálót, arra gondoltam, talán ők azok, akiknek nem voltak rokonaik, ismerőseik, akik befogadták volna őket, és sejtésem szerint ők ott szálltak meg. Hallgatagságukat figyeltem, szinte szürke arckifejezésüket, kilátástalanságukat, és nem is beszélgettek egymással. Rögtön az a kérdés jutott eszembe, „mi ez, Uram, Sodoma és Gomora?” És hála töltötte el szívemet, hogy ettől még megőrzött minket az Úr. Viszont azt örömmel láttam, hogy sok fiatal, hölgyek, urak saját autóikat megpakolták, vagy baráti társaság által összegyűjtött adományokat vittek, sok ruhaneműt, élelmiszereket és tisztítószereket, vagy főztek bográcsban a sok munkásnak.

Tudom, nem sokan gondolnak arra, hogy el kellene menni, de adott a lehetőség a segítségnyújtásra. Például a Keleti pályaudvari aluljáróban a kövön fekszenek hajléktalanok, vagy más helyeken. Egy meleg ruhadarabbal, amit esetleg már nem hordunk, vagy egy szendviccsel is van lehetőségünk segíteni ezen bajba jutott felebarátaink sorsán. Valóra válna az énekíró szava: „Ha felveszszük más baját, akkor szolgáljuk Őt magát”. De énekelni talán könnyebb. Sőt biztosan közeli környezetünkben is van ilyen segítségnyújtásra lehetőség, csak nyitott szemmel és szívvel kell járunk. Csukott

kézzel adni, sőt kapni sem lehetséges. Jön a karácsony, próbáld valakinek valamit adni! Sok a misszióból élő, tartozz azok közé, akik a misszióért élnek, az nemesebb lélekre mutat.

És remélem, a címben feltett kérdésre a válasz határozottan *nem*, nem halott Kolontár, ugyanis a jóakarató emberek segítségnyújtása révén újjáépülhetnek ezek a települések.

A következő vers szavait kívánom mindenkinek, gondolja át és „Adj és szeress”!

Martonné Szlepák Margit

Adj és szeress!

*Nincs édesebb dolog az életben,
Mint másoknak örömet szerezni,
Nincs boldogabb érzés a világon,
Mint vigasztalni, adni, szeretni.*

*Higgyétek el, nem ér az élet
Semmit mások boldogsága nélkül,
S annyit ér a lelkünk e világon,
Ahány lélek szeretetén épül.*

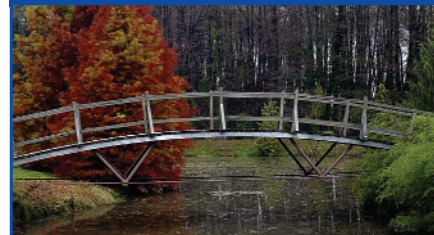
*Mikor adunk, kétszeresen kapunk,
Vigasztalunk, erőt mi is nyeriünk.
Könnyet törölő kezünk megáldatik,
Százszor több lesz elosztott kenyeriünk.*

*S ha már mindeniünk széjjelosztottuk,
Akkor vagyunk a leggazdagabbak,
Mások kertjébe ültetünk rózsát,
Mégis a mi léptünk előtt nyílnak.*

*S milyen boldogság rájuk találni,
Tudod, hol nyílnak – betegágyaknál.
Mosolyra vált arcon, hű szívekben,
Könnyes szemek forró hálójánál.*

*Nem szeretnéd ezt a boldogságot?
Élj másokért, tanulj meg szeretni,
Nincs másképp az életnek értelme:
Próbáld mindenkinek valamit adni!*

Két testvér

Egy vidéki farmon élt két testvér egymás szomszédságában. Egy napon egy jelentéktelen félreértés kapcsán összevesztek. Eddig kölcsönadták egymásnak szerszámait, ameddig az egyik távol volt, a másik vigyázott a farmra, megbeszélték a problémáikat, de most egy csapásra minden megváltozott. Hiába a negyvenéves szomszédság, most végül odáig fajult a dolog, hogy nem is álltak szóba egymással.

Egy szép napos reggelen az idősebbik testvérhez bekopogott egy idegen férfi, aki munkát keresett egy-két napra. Először el akarta küldeni, de végül, amikor meghallotta, hogy ácsmester, és jól bánik a fával, megmozgatta a fantáziáját. Azt a feladatot adta neki, hogy a testvére és az ő telke határába építsen egy kerítést. Olyat kért, amin még átlátni sem lehet, mert annyira haragudott a testvére.

Miután kiadta a feladatot, és minden faanyagot, szerszámot, szeget a mester rendelkezésére bocsátott, elment a városba. Az ács neki is látott a munkának. Estefelé, amikor visszajött az idősebb testvér, megdöbbenve látta, hogy a telke határában, a kis völgyben nem egy kerítés, hanem ellenkezőleg, egy híd áll, mely összeköti az ő és testvére telkét.

Pont akkor jött ki a fiatalabbik testvér, aki szintén megdöbbenve nézte a hidat, ezt mondta: „Drága testvérem! Te képes voltál egy hidat építtetni azok után, ami köztünk történt? Azok után, amiket tettem és mondtam?” Erre mindketten nagyon elszégyellték magukat, és a híd közepén egymásba borulva kibékültek. Ennek öröme kérték az ács mestert, hogy maradjon még pár napig, találnak neki valami munkát.

Erre a Mester így felelt: „Nagyon szívesen maradnék, de még sok olyan hely van, ahol hidat kell építenem!”

„Isten mozgásban van”

„Szégyelljék magukat azok a nyugati keresztyének, akik feladják az igazságot, míg mások az életüket adják érte! A teológiai paráznaság összeomláshoz vezet, a liberalizmus megbukott.” (Os Guinness)

A III. lausanne-i világevangelizációs kongresszust Dél-Afrikában, Fokvárosban rendezték meg 2010. október 16–20. között. A keresztyénség Nyugaton megfáradt, elanyagiasodott, sok esetben feladta a bibliai igazságokat, ugyanakkor a világ más részein földrengésszerű növekedést élt meg az elmúlt száz esztendőben. Mára már a keresztyének háromnegyed része földünk déli és keleti régióiban él. A küldöttek névre szóló tanúsítványán szerepel az alábbi nyilatkozat, amely kifejezi a kongresszus célját, tartalmát: „Kinyilvánítjuk elkötelezettségünket a fokvárosi nyilatkozattal, hogy szeretjük az egy örök Istent, aki Atya, Fiú és Szentlélek, valamint Isten népeként örömmel és alázatosan elkötelezzük magunkat Istennek az ő világa felé való missziója iránt. Arra hívjuk világszerte az Egyházat, hogy éljen, munkálkodjon és imádkozzon a Szentlélek ereje által, hogy Jézus Krisztus dicsőséges és örök evangéliuma minden nép között hirdettesék a földön, hogy követőinek megváltozott élete tanúságtétel legyen, és hogy kiálljanak mellette a nyilvánosság küzdőterein és az eszmék világában egyaránt, amíg ő eljön dicsőségben.” A záró istentiszteleten az ige hirdető idézte a mozgalom egyik atyját, korunk legtekintélyesebb evangélikál teológusát, *John Stottot*: „Szégyellem magam vezetőim miatt, akik nem mernek elővenni nehéz kérdéseket, mert megosztottság lesz belőle.” Másvalaki azt hangoztatta, hogy kényelmes az egyház, elszigetelődik a problémáktól, és közben milliók halnak meg. A világevangelizáció legnagyobb akadály a hívők bálványimádása: hatalom, büszkeség, szabadelvűség, siker, jólét. Radikális visszatérésre van szükség. Ha meg akarjuk változtatni a világot, azt a szívünkkel kezdjük el!

Szeverényi János

az evangélikus egyház országos missziói lelkésze, a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) alelnöke

Az Aliansz-imahét programja 2011. január 2–9.

Vasárnap

...mert Jézus ezt akarja

Textus: Jn 17,11.18; kiegészítés: Jn 14,7–11

Az imahét búcsúzással kezdődik? Igen, Jézus búcsúbeszédei (Jn 14–17) örökségek, melyeket tanítványaira és azok követőire hagyott. Ilyen módon ez az imádság bátorításunkra lesz az imahét kezdetén. A főpapi imádságban Jézus két hasonlatot állít elénk, amelyek segítségünk az imádságban, mert küldetésünk alapjait képezik. Az első hasonlat szerint a tanítványok Jézus képviselői e földön. Az Atyától kapott küldetését hosszabbítja meg rajtunk keresztül. Halála, feltámadása és mennybemenetele óta nem kapott a világ más szemléltető lehetőségét. Ez megrémiszthet bennünket: „Csak nem én? Nincsenek Jézusnak nálam tehetségesebb, bátrabb hírmondói?” Nincs más eszköze rajtunk kívül. Felvállalta annak kockázatát, hogy bennünket, erőtlenebb embereket tegyen hírnökeivé ebben a világban, amelyik a megváltás és Isten után kiált – anélkül, hogy ennek valójában tudatában volna. Nem lesz mindenki tüzes lelkű evangélizátor vagy a szegények szolgálóleánya. De minden hívő ember Isten szeretetének bizonyágtevője lehet saját ereje és adományai szerint. Az ehhez szükséges erőt és bátorítást a Szentlélek adja meg számunkra. A második hasonlat: az Atya és a Fiú közötti egység a keresztyének egységében tükröződik. Ez az evangéliumi aliasz eredeti célkitűzése!

Hétfő

...tisztelettel és alázattal

Textus: Fil 2,2–5; kiegészítés: Lk 22,24–27

Pál apostol börtönben van. Emberileg meglehetősen kilátástalan a helyzete. Személyes jövője kevés jóra enged következtetni. Mégis örül mindenekelőtt a filippi gyülekezet keresztyén tagjai miatt. Látja, hogyan növekednek a hitben, és hogyan bánnak egymással: segítik egymást, bátorítja és vigasztalja egyik a másikat. Pál hallott erről, de ez neki még nem elég. Még magasabbra teszi a mércét: hogy egyféleképpen gondolkodjanak, ugyanaz a szeretet legyen bennük egymás iránt, egyértelműek és egyakaratók legyenek egymás között. Ez nehéz lesz, mert

az önzés, a becsvágy, az önigazság keresése régi természetünk tulajdonságai, melyek újra és újra előtörnek belőlünk. Ezért kell Isten lelkének a jellemünket megváltoztatnia.

Kedd

...nem marad következmények nélkül

Textus: ApCsel 4,24.29–31; kiegészítés: 1Pt 4,10–14

Életünkben sok minden következmények nélkül marad. Vajon imádságunkra és szolgálatunkra is ez vonatkozik? Csodálatos biztatásokat olvasunk a Bibliában imádságunkra vonatkozóan, és bizonyára magunk is sokféle módon tapasztaltuk már meg, hogyan cselekszik Isten könyörgéseinkre válaszolva. Másrészt annak fájalmát is megtapasztaltuk, hogy szorongatásban és kísértések között vagyunk, betegség és szükség terhel bennünket, és az a benyomásunk, Isten nem hall bennünket, nem cselekszik úgy, ahogyan azt kértük. Ez megzavar minket, megkérdőjelezi imádságainkat, nem értjük, mi történik. A Biblia emberei is ismerték ezeket a helyzeteket.

Szerda

...mert nem magunkért vagyunk

Textus: Neh 2,17–18; kiegészítés: Mt 5,13–16

Jeruzsálem falai romokban hevernek, és ez nem zavarja Isten népét. Csak Nehémiás kezd sírni, amikor Jeruzsálem szerencsétlenségéről és gyalázatáról értesítik (Neh 1,3–4). Jeruzsálem lerombolása után 140 évvel megint felépült a templom. Új vagy kijavított házaikban berendezkedtek Jeruzsálem lakosai – mint ahogy mi magunk is: áll a saját házunk, és lefoglalnak bennünket a hivatásunkban, családjunkban, gyülekezetünkben vagy egyházunkban lévő kihívások. Ünnepezzük istentiszteleteinket, és Isten áldásáért könyörgünk. Az univerzum teremtőjét saját családjunk és személyes gondjaink segítőjévé degradáljuk. Nehémiás tükröt tart Isten népe elé. A romok és a lerombolt falak annak a gyülekezetnek a jelképei, amely lelkileg tehetetlen és társadalmilag érdektelen. A „világ” számára e gyülekezet felfogása szerint Isten erőtlenebb és közömbös. Pedig a világ tudja, hogy a feszítő problémák messze meghaladják a

személyes élet szükségleteit. Az Isten, aki csak személyes dolgainkkal foglalkozik, túl kicsi e világ számára.

Csütörtök

...mert szükségünk van egymásra

Textus: Neh 3,38; kiegészítés: Neh 3,1–32

Egy nagy feladathoz sok kézre van szükség. A jeruzsálemi városfal kapuival és tornyaival együtt óriási feladat. Ezt csak közösen lehet végrehajtani. Aki már valaha is dolgozott kőfaragással, tudja, milyen fáradságos munka ez. Nem illik minden kő a másikhöz. Azt külön ki kell alakítani. Az építőmunkások egymás kezére dolgoznak. A fal minőségéhez jól működő együttműködésre van szükség. Szakemberek, segédmunkások, aggodalmaskodók és lelkesezők, erősek és gyengék, mindenki egy sorban áll. Minden különbözőségük ellenére egymásra vannak utalva. „Együtt építjük!” Ez állt egy aliansz építkezésünk jellegéjéknél előttünk. Kicsiny dolog volt ez a jeruzsálemi városfal felépítéséhez viszonyítva, mégis együtt oldottuk meg ezt a dolgot. Bár nem álltunk egymás mellett a Bad Blankenburg-i építkezésnél, de a pénz és az imádság által történő áldozathozatalban mégis sokan voltunk együtt. Isten országának építése is óriási feladat. Szükségünk van egymásra!

Péntek

...ellenállás és kudarcok dacára

Textus: 1Pt 3,9.13–14; kiegészítés: Neh 4,19

Jó kedvvel ülök az autóba, hogy a lányomhoz utazzak. Az A1-es autópálya Bréma és Hamburg között tele van építési szakaszokkal, de ma reggel minden jól alakul. Még néhány kilométer, és célhoz érek. Az Elba alagútja alatt vagyok, és ott történik a baj. Amikor bekapcsolom a fényszórót, a kocsiról hirtelen fékezni kezd. Mi lehet ez? Ösztönszerűen visszakapcsolom a sebességet, és újra gázt adok. Ez sikerül is, lassabban ugyan, de továbbhaladhatok, és végül elértem célomat. A műhelyben tudom meg később, hogy az elektronikával volt baj. Rövidzárlat keletkezett a fényszóró bekapcsolásakor. Ez az élmény sokszor felidéződik bennem Isten országának munkája közben. Úgy látszik, mintha minden rendben volna, az előttünk álló út és a cél világos, egyszerre lefékeződik az előrehaladás. Mit tegyünk? Adjuk fel? Hátráljunk meg? Semmiképpen! Most van szükség kitartó imádságra

és bátor tettekre. Ha a cél helyes és közös imádságban együtt vagyunk, nem kell félnünk az ellenállástól, mert a mi Urunk még mindig nagyobb a világ minden akadályánál.

Szombat

...megvan az ára

Textus: Mk 8,34–35; kiegészítés: Róm 12,1–21

Hatalmas vitánk volt. Veszekedtünk. Úgy gondoltuk, hogy el kell hagynunk az evangéliumi aliansz szövetségét, mert a keresztség tekintetében eltérő teológiai látásunk volt. És így telt egyik év a másik után. A főhivatásosok erősen figyeltek, mit csinálnak a többiek. Aztán a következő történt. Mint minden évben, csendes időmre vonultam félre néhány napra, s a néptelen tengerparton sétálva egyszerre megszólított az Isten. Váratlanul történt, de valóban ő volt, mert amit mondott, világosan érthető és nagyon kellemetlen volt: „békélj meg a te atyádfiával!” Alig tudtam lélegzethez jutni. Aztán elsoroltam a kifogásaimat és ellenérveimet. Ő azonban megmaradt mondanivalója mellett: „békélj meg!” Egy ismert kifogáshoz nyúltam: későbbre halasztom a dolgot. De Isten megint szólt: „most azonnal menj haza, és hívd fel!” – nem lehetett több kifogásom. Visszamentem a házhoz, és felhívtam. Azonnal ott volt a vonalban. „Az Úr velem is beszélt, én is felhívtalak volna téged.” Isten kegyelme erősebb, mint én. Hála legyen Istennek érte!

Vasárnap

...hogy elhiggye a világ

Textus: Jn 17,20–23; kiegészítés: Jn 13,34–35

Jézus számára tanítványainak egysége rendkívül fontos. A János 17-ben négyszer említi ezt a Ur mint kívánságot és kérést (11, 21–23. v.). Jézus tanítványai egységéért való küzdelmének alapos oka van. Az Atyától való küldetésének hitelességéről van szó. „Semmi sem teszi anynyira hiteltelenné az evangéliumot a világban, mint tanítványainak veszekedései.” Jézus ezt még kifejezőbben fogalmazza meg: tanítványainak egymáshoz való viszonyulása Isten cselekedetét teszi hitelessé ebben a világban. Tudatában vagyunk annak, hogy egymáshoz való viszonyulásunknak ilyen messzeható kisértésűsége van? Egymással való egyenlenségeinkkel nemcsak magunkat tesszük hiteltelenné felebarátunk előtt, hanem Istent magát.

Elvitte a szél

A liget területén lévő pázsit közepén kinyílt egy pár pitypang. Az egyik szép sárga virágú, erős, fejlettebb volt, mint a többi. A virág hamarosan magba szökött. Hópehelyhez hasonló, könnyű kis ejtőernyők övezték a magjait. Terveket szöttek és találgatták:

– Hol tudunk majd gyökeret verni?

– Ki tudja?

– Csak a szél tudja.

Egy szép napon elragadta őket a szél. A magocskák belekapaszkodtak az apró kis ejtőernyőkbe és továbbrepültek.

– Sziasztok ... Sziasztok.

Többségük sikeres repülés után mezőkön, kertekben kötött ki. Csak egy volt közülük, amelyik nemsokára egy járda szegélyében lévő kis hasadékba esett. Csak egy jelentéktelen kis rögben kapaszkodott meg.

– Ez mind az enyém – mondotta.

Fontolgatás nélkül helyet foglalt. Csírárt és gyökeret engedett a szűk kis repedésben. Pár méterre tőle egy dűledező padocsán egy fiú üldögélt. Nagy gondja lehetett, mert kezét ökölbe szorítva, kétségbeesve hadonászott. Észrevett két gyenge kis levelet a cement közötti repedésben.

– Kár a gőzért, nem fogsz boldogulni, úgy jártál, mint én – és eltoppta a fiatal hajtást.

Másnap észrevette, hogy a megnyomorgatott hajtás kiegyenesedett, és a két levélből négy lett. Hosszú ideig szemlélte a bátor kis hajtást. Sőt, naponta visszatért hozzá. Föltűnt neki, hogy belül kinyíltak a sárga virágok, és virítottak, mintha boldogságukat hirdetnék. Az idő múlásával a fiú úgy érezte, hogy a harag és a megalázás fájdalma enyhülni kezd benne. Érezte, hogy a gondoljai továszállnak.

– Megvan! Nekem is lehetséges egy újrakezdés. – Nevetni és sírni szeretett volna. Megsimogatta a virágokat. A növények is megérik, ha szeretik őket. A pitypangnak is ez volt élete legszebb napja.

Ne kérdezd a szélről, miért ragadtott magával! Küzdj, dolgozz akkor is, ha a cement rideg keze fogva tart. Ezeket a kis történeteket a szél hozta magával. Csak a szél tudja, hol vernek gyökeret, és hol szöknek virágos díszbe.

Bruno Ferrero

Amire a természet tanít Botanika a Bibliában

A MANDRAGÓRA

Mandragora autumnalis L.

„A mandragórák illatoznak, ajtónk előtt ott a sok édes gyümölcs, van friss, van aszalt is: szerelmesem, neked tartogattam!” (Énekek 7,14)

„Egyszer Ruben búzaaratáskor kint járt a mezőn, mandragórát talált, és elvitte anyjának, Leának. Ráhel azt mondta Leának: Adj nekem a fiad mandragórájából! Ő pedig azt felelte neki: Talán kevesled, hogy elvetted a férjemet, a fiam mandragóráját is el akarod venni? Ráhel azt mondta: Veled hálhat az éjszaka a fiad mandragórájáért! Amikor Jákób megjött este a mezőről, Lea eléje ment, és ezt mondta: Énhozzám jöjj be, mert bérbe vettelek a fiam mandragóráján. És vele hálhat azon az éjszakán.” (1Móz 30,14–16)

A héber neve *dudáim*. A héber szó csaknem bizonyosan ezt a Szentföldön gyakori, félszáraz gyomterületeket kedvelő, száratlan, mérgező, évelő gyomot jelenti. A növényhez számos hiedelem és babona fűződik az ókor óta. Többek sokáig szelleműző és férfierőt serkentő képességet tulajdonítottak neki, amit a „szerető” (*dod*) szóból származó neve is alátámaszt. Az ókorban igen értékes volt, és az ára az aranyéval vetekedett, ezért sokszor hamisították a hasonló gyökerű fekete földi tökkel (*Bryonia alba*).

A burgonyafélék családjába (*Solanaceae*) tartozó évelő gyomnövény. Az elágazó, vaskos karógyökér hallucinogén anyagokat (folytatás a következő oldalon)

Gondolatok a Romamisszióról – 2010

Január: Pocsajon közös imnapokat tartott a helyi baptista roma gyülekezet, a református és görög katolikus egyház. Különös volt a találkozás, hiszen eddig – jobbára – csak az utcán látták egymást a különböző felekezetekhez tartozó hívő emberek. Találkozni Isten házában, ellátogatni egymás templomába, illetve imaházába, ez már mélyebb kapcsolat, nagyobb esély arra, hogy épüljenek egymás hite által. Reméljük, hogy lesz folytatása itt és más településen is!

Balatonszemesen találkozott a dunántúli lelkipásztori közösség, és sok fontos témájuk között tudtunk beszélgetni a terület romamissziós helyzetéről. Ennek a találkozásnak volt egyik gyümölcse, hogy *Vass Ferenc* nyugalmazott lelkipásztor testvér elkezdhetette a környék cigánysága közötti szolgálatát az ős során. (Másik gyümölcs: november 28-án missziós napot rendezett a balatonszemesi gyülekezet, melynek egyik kiemelt témája volt a romamisszió.)

Februárban 21-én Soltvadkerten bemelegítés volt. (A *BékeHírnök* tudósított erről az alkalomról.) Öröm volt látni a *Sztojka* családot (nyolc fő), amikor sorban elmondták megtérési történetüket, majd az Úr Jézus példáját követve bemelegítettek.

Március 5–6-án Szatmárcsékén jártunk, ahol a Baptisták az Egészségért Munkacsoport szűrőnapot tartott. A fizikai problémák feltárása mellett nagyon jó alkalom volt a testvéri kapcsolatok elmélyítésére, illetve újabb kapcsolatok építésére.

Április 16–17-én Újlétára ment egy kőművesbrigád – Váceg-

resről –, hogy a helyi roma gyülekezet imaházának belső-külső vakolását elvégezzék. Felejthetetlen élmény volt. (Szinte ugyanez a brigád volt december 11-én Halmajugrán, hogy egy lakóház tetőszerkezetét kicserélje.)

Május 9-én Gyulán szolgáltam, ahol a testvérek – a korábbi imaházbútorzat felajánlása után – gyűjtést tartottak a romamisszió ok-

tatási terveihez. (Ezúton is köszönöm mindazon gyülekezeteknek, akik fontosnak tartva ezt a területet adakoztak az elmúlt évben! A felajánlott összeg rendelkezésünkre áll, most már csak a megfelelő időt várjuk az oktatás elkezdéséhez!)

Pocsajon május 24-én (pünkösd napján) visszaemlékezésünk volt a gyülekezet megalakulására: 1999. december 26-án volt az első bemelegítés, amikor három testvér vallotta meg hitét.

Június hónapban több helyen tartottak angoltábor az USA-ból jött fiatalok *Ralph Stocks* testvér vezetésével. Nagyon sokat köszönhetünk neki, hiszen az ő közbenjárásával tudtunk – az elmúlt években – nagyon sok imaházat megvásárolni, és vele tudtak jönni fiatalok és idősebbek, hogy szolgáljanak fizikai és lelki szükségleteinkben. Hiányzik nekünk – Romániába ment feleségével szolgálni –, de elfogadjuk Isten akaratát életükre és életünkre nézve.

Július 14–18. között két váci fiatal Újlétán és Kékcén voltam, hogy az imaházak körül segítsünk: csatornahelyreállítás, kerítésjavítás, lambériafestés stb. Ezeknek az „építőnapoknak” az a legfőbb célja, hogy a helyi testvérekkel együtt kijavítsuk azokat a

hibákat, melyek az elmúlt időszakban keletkeztek. (Sokan először javítottak csatornát, állítottak be ajtót, és nagy öröm volt, amikor sikerült.)

Szeptemberben egy amerikai lelkipásztorral - Detroitból - Horvátországban jártunk, és végiglátogattunk hét települést, ahol nagyon komoly gyermekmunka folyt évek óta a cigány gyermekek között. Az ottani testvérek gyülekezetplántálásban kérnek segítséget, amiben lehetőségeink szerint segíteni szeretnénk.

November 6-án egy különleges hálaadónapunk volt Újlétán: előzőleg lemondtuk a tervezett alkalmat, mivel nagyon sok testvér dolgozott, de Felsőpetényből *Laczkovszki Pál* testvérék nem mondták vissza a látogatást. Így ellátogattunk testvéreinkhez, és egy nagyon bensőséges testvéri találkozóban volt részünk. (Hála érte Istennek, és köszönet a felsőpetényi testvériségnek!)

December 4-én a rózsakerti gyülekezet adott helyet egy „kerekasztalnak”, melynek fő témája egy egyesület létrehozása, mely segítené a roma gyülekezetek működését és a roma testvérek/embertársaink életkörülményeit. December 12-én, vasárnap regionális kórustalálkozó volt Gödöllőn. A

perselyezést felajánlották a szervezők a misszióknak javára. Ez egy újabb megtapasztalása volt annak, hogy Isten nem feledkezik meg a szegényekről. (Előző hónapokban éltem át, hogy jelentkezett egy holland testvérnő, aki az után kutatott, hol tudna segíteni. Szíve telve van Isten iránti hálával és engedelmes-séggel, és amikor beszélgettünk a Romamisszió helyzetéről, akkor megígérte, hogy segíteni fog. Istené a dicsőség!)

Befejező gondolatként hadd köszönjem meg azoknak a *névtelen* segítőknek is az egész évi közbenjárást, akik imádságban, illetve konkrét adományokkal járultak hozzá Isten országának építéséhez a Baptista Romamisszió belül.

Köszönjük!

Csuhai József
lelkipásztor

Bemerés Aranyosapátiban

2010. december 5-én az aranyosapáti gyülekezet két megtérővel gyarapodott az Úr újjászültő kegyelméből. *Garai Lászlóné* egy ökumenikus imahéten érezte meg Isten hívását, és ezt követően ismerte meg a Krisztus követése által felfedezhető áldásokat, örömeiket. Bizonyágtétele szerint élete korábban bűnökben, összeomlások között folyt, de, mint mondta: „most boldog vagyok Krisztusban”. *Rakonczai János* egy évtizede az Órbottyáni Gyermekotthonban már olvasgatta a Bibliát, majd itthon hívó feleségre talált, és a testvéri bizonyágtételek légköre és az elmúlt év szorongatásai elvezették Krisztusban való hitének megvallására. Is-

ten segítségével szakított a horrorfilmekkel, a dohányzással, és mint mondta: ezt az új utat mindvégig a hit komolyságával kívánja végigjárni. Áldott legyen az Úr neve az új tagokért, a gyülekezet növekedéséért, mi pedig tovább imádkozunk új megtérőért. (Kalász)

(folytatás a előző oldalról)

tartalmaz. Alkaloidjai: a szkopolamin, mandragorin és a hiosziamin. E gyökér egy meztelen emberalakra hasonlít. A nagyméretű lomblevelei megnyúlt lándzsásak, hullámosan öblös-fogasak, és a virágzás után kifejlődve elfekvő sötétzöld levélrózsát képeznek. A virágzás a tél végén a kellemetlen illatú tőlevelek kihajtásával kezdődik, amelyek tövében hamarosan megjelennek a sűrűn egymás mellett ülő, szőrös csészéjű, harang alakú, szagtalan, liláskék virágok. Általában sárgára érő, néha pirosuló, szilva alakú bogyói a nyár elejéig a növényen maradnak, és ananász illatot árasztanak. De aratásra lehullnak. Érdekes megjegyezni, hogy Ruben mégis talált a búzaaratáskor egy pár bogyót.

Az ókorban görcsoldóként és pszichedelikus hatása miatt használták. A középkorban a termékenység jelképe és egyben segítő gyógyszere (afrodiziákum). A nyersen mérgező, idegrohamokat kiváltó mérgeanyagok a főzés hatására elbomlanak. Ezért a friss növény mérgeanyagai miatt az őrülséget és a haragot is szimbolizálta. Friss levelének nedve a bőrt érzésteleníti, fájdalomt csillapítja. Mára a vizsgálatok alapján kiderült, hogy a gyökérben lévő hatóanyag mennyisége alacsony, ezért nem indokolja a kiemelkedő értékelést. Jelen korunkban tapasztalható népszerűségét jelzi, hogy *Harry Potter* történetében is felbukkan.

A mandragóra fejlődésének kezdetét a levelek undorító illata kíséri. Tevékenységünk sem csak kellemes, nekünk tetsző feladatok elvégzéséből áll. Hanem rendszeres munkáink közé unalmas, nehéz, sőt szenvedéssel járó, olykor kegyetlen kötelességek is tartoznak. Kedves testvérem, a mérgeződés helyett elfogadod, elégedetlenkedés helyett tudatosan vállalsz, és menekülés helyett becsülettel elvégzed az Isten által rád bízott feladatot? Jézus felhívja figyelmünket mindennapi keresztyűnk felvételére és annak elhordozására. Nem mondja, hogy elveszi, de azt igen, hogy érdemes vele együtt hordozni.

Ifj. Fejér László

Vallomás egy prédikátor feleségéről

1980-ban úgy történt, hogy odaköltözött hozzánk feleségem nagymamája, *Bretz Vilmosné* bébiszitternek, a két gyerekünkre vigyázott. Már most szeretném előrebocsátani, hogy Isten ajándékozta oda nekünk egy fél évre. Isten csodálatos szeretetét hordozta és adta át nekünk naponta. Akkor *Bretz* nagymama már 70 életévén túl volt. És mégis hatalmasan szolgált közöttünk. Énrám az ő buzgó és fáradhatatlan imádsága hatott a legjobban.

Mindig örömmel imádkozott, ő a mi lelki bébiszitterünk is volt. Isten különleges kegyelme, hogy ott általa alapozódott meg a család és a saját imaéletem is.

Imádságos, tiszta és nyomatékos is volt, és soha nem erőtlen, hangos és kiáradó. Akkor tanultam meg az erővel való imádkozást is. Mi az erő? Az isteni erő, amivel ő rendelkezett, az Isten szeretetének ereje. Az imádságába mindig belefoglalta a szeretetet. Akiben Isten így munkálkodik, mint őbenne, ez az erő, a szeretet ereje kihat a környezetére, áthatol, behatol az emberi szívekbe. Így áradt ki az ő lelke a mi életünkbe is. Jézus Krisztust nagyon szerettem. Mindent neki vettem alá. Nélküle semmit sem tett. Ilyen hittel és erővel töltötte meg a mi kis családkunk életét is.

Ez az én vallomásom, bizonyágtélelem egy prédikátor feleségéről.

Papp Ferenc
(Újpest)

Hírek a Budapesti Egyházkerület életéből

2010. november 27-én Újpesten tartottuk éves kerületi gyűlésünket – ahová meghívtunk minden érdeklődő gyülekezeti munkást – *Lőrinc Levente* lelkipásztor, a BTA tanára bibliai alapvetésével Isten népének szövetségéről.

Macher Tivadar kerületi tanács tag helyére *Nemeshegyi Zoltán* lelkipásztor, pénztárelenőröknek *Szabó István* presbitert, illetve *Molnár József* lelkipásztorát választotta a gyűlés.

– *Hajnal Zoltán* lelkipásztor testvér család- és kórházi beteglátogató alapképzést szervez gyülekezeti munkásoknak a Gyökössy Intézet támogatásával a jövő év elejétől, javasoljuk, hogy a gyülekezetek delegáljanak, támogassanak testvéreket erre a fontos szolgálati területre.

Részletek *Hajnal Zoltán* lelkipásztornál a +36 (20) 886-1131 telefonszámon. A jelentkezéseket január 15-ig a hajnal.zoltan@pannonmail.hu, illetve a budapest.egyhazkerulet@gmail.com e-mail címre lehet eljuttatni.

A képzés megfelelő számú jelentkező esetén indul. A tervezett kezdési időpont 2011. február.

– *Fábián Sándor* rákospalotai lelkipásztor a kerületi gyűlésen ismertette „Rescue team” névvel létrehozott, katasztrófa helyzetek esetén könnyen mobilizálható, kármentő

akciócsoport-tervét, amelyhez férfitestvérek jelentkezését várjuk (Fábián Sándor, 06-20-886-4504, illetve a budapest.egyhazkerulet@gmail.com).

– *Papp Szabolcs*, az egyházkerület alelnöke vállalta olyan szolgálócsoportok szervezését, amelyek kis gyülekezetek, szórványkörzetek életét, missziós munkáját támogatnák alkalmi jelleggel. Ehhez a missziós programhoz szolgálatteltevő testvérek, csoportok (énekkarok, zenekarok, versmondók, biznyságtévők, ifjúsági csoportok stb.), másrészt a szolgálócsoportok munkájára igényt tartó gyülekezetek jelentkezését várjuk. (Papp Szabolcs, 06-20-886-0176, illetve budapest.egyhazkerulet@gmail.com).

2011. január 25-én 10 órára a Rákospalotai Baptista Imaházba várjuk az egyházkerület aktív és nyugdíjas lelkipásztorait LMK alkalomra, ahol a „Modern női szerepek és lelkipásztorcsalád” kérdésében hallgatunk biznyságtételt, gondolkodunk, imádkozunk szolgatársi közösségben.

Február 6-án 17 órától megtartjuk a Magyar Baptisták Világszövetsége vasárnapját Vácott a baptista imaházban, ahova várjuk testvéreinket, a szolgálatteltevőket, mert „az Úr előtt való öröm erőt ad” nekünk (Neh 8,10)!

Országos Lelkipásztor-értekezlet

2010. november 22–24-ig a Wesselényi utcai imaház adott otthont közösségünk lelkipásztorainak, hogy éves értekezletükön a szolgatársi közösségápolás közben fontos előadásokkal gazdagodjanak.

Hétfő délután előbb *Mészáros Kornél*, egyházunk főtitkára A tradíció és a modernség kérdései egyházunkban címmel tartott sokakat megmozgató előadást. Utána *Kónya Sándor* lelkipásztor, az Élet Szava Bibliaiskola igazgatója A hatékony evangelizáció mai eszközei és lehetőségei a társadalom különböző rétegei és korosztályai között című szolgálatával bátorította a lelkipásztorokat az evangelizáció melletti elköteleződésre.

Kedd délelőtt *John Turner* (TCM) lelkipásztor, teológiai tanár A mai egyház meg tudja-e változtatni a mai világot? címmel azokat a változásokat vette sorba, amelyek kikerülhetetlenül átalakítják gyülekezeti és missziós életünket, amennyiben épülni és építeni akarunk továbbra is. Délután az ér-

tekezlet vendégeként *Szászfalvi László*, a kormány egyházügyi államtitkára „Keresztyénként a politika mezején” címmel személyes meggyőződéséről és biznyságtételéről számolt be, majd tájékoztatta a jelenlévőket az új egyházügyi törvény tervezetéről.

Szerdán, az utolsó napon előbb *Bereczki Lajos* lelkipásztor, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem (DRHE) és a BTA közötti kapcsolat koordinátora Biblia és protestantizmus című előadásában mutatta be a Szentírás kiemelkedő szerepét. Végül *dr. Kovács Géza* lelkipásztor, egyetemi tanár beszámolt a Fokvárosban megtartott Lausanne III. Evangelizációs Világkongresszusról.

A vendéglátó Wesselényi utcai gyülekezet mindenre figyelő módon gondoskodott pásztorainkról. Hiszszük, hogy megérte az áldozatot. Néhány jelen lévő lelkipásztor személyes benyomásait és tapasztalatait osztjuk meg olvasóinkkal a következő oldalon.

A krízis lehetőség is

Számomra a konferencia nagy kérdése ez volt:

„Vajon a mifajta gyülekezeteink meg tudják-e változtatni a mifajta világunkat?” Jó volt látni, hogy egyre több lelkipásztor ébred rá arra, hogy változásra van szükség. A krízis nemcsak válság, hanem lehetőség is, ha megfelelően reagálunk rá. Misszionárius lelkipásztorokra van szükség, de vajon tudok-e ilyen lenni?

Megragadó volt: Jézus az ajtó előtt áll és zörget, és azt mondja: „gyertek ki, mert én kint vagyok” (a sok nyomorult, összetört élet között). Változni kihívás, mert nem akarunk a világhoz simulni, nem akarjuk beengedni a bűnt, de az is világos, hogy ha nem nyitunk a társadalom felé, akkor nem is tudjuk elérni azt. Kicsit olyan számomra, mintha borotvaélen táncolnánk.

Hogyan lehet missziózni, tanítvánnyá tenni ebben a sprintelő világban? Egyéni evangelizáció, tanítványozás a megoldás. És a közösséget hogyan éljük meg? Kevesebb, de változatos alkalmak, valódi közösségek által.

Számomra még fontos volt a személyes odaszánás kérdése is. Újra erősödjek meg abban a hitben, hogy az evangélium Isten ereje minden hívő üdvösségére... Valódi tanítványokra van szükség, akik hitelesen, megalkuvás nélkül követik Jézust, és szoros személyes kapcsolatban vezethetőek, ahogy egyik előadó mondta: 24 órában szolgáljuk Jézust.

„Mindig tégy bizonyosságot, és néha beszélj is!” Legyen így!

Komáromi Tibor
(Hajdúszoboszló)

A lelkipásztor-értekezlet személyes tanulságai

Vegyes érzésekkel indultam erre a háromnapos értekezletre. Vágytam arra, hogy végre én is hallgathassak, hogy engem is tanítsanak, hogy kicsit ki tudjak kapcsolódni. Másrészt, látva a program tervezetét, azon zsörtölődtem, hogy miért van, hogy ennyi „külsős” személyt kell hallgatnunk. Miért nem tölthetjük úgy az időt, hogy magunk között beszéljünk dolgainkról?

A napok során megértettem valamit. Ugyanígy működik a gyülekezet is. Miért hívunk evangelizációra, hitmélyítőre, csendesnapra, konferenciára vendég szolgáltót? Mert vágyunk arra, hogy megismerjük mások látását, hogy azok által pezsdüljön az életünk, szolgálhatunk. Ez a helyzet más szempontból is elgondolkodtatott. Miért van az, hogy mindig a vendég szolgáltók szólnak olyan bátran, mély tanítást adva, mintha ismernének minket? Miért ők ragadták meg ezen az értekezleten a figyelmemet leginkább? Ebben is egyfajta tükörbe nézés segített. Miért van, hogy én is másképp szolgálok, ha valahol meghívottként kell igét hirdetnem, otthon pedig valami udvarias

óvatossággal közvetítem az üzenetet, a látásaimat. Most erre a kérdésre nem választ szeretnék adni, hanem azt a vágyamat megfogalmazni, hogy mindig tudjak úgy igét hirdetni, hogy az Úrtól vett üzenetet bátran, határozottan elmondom, függetlenül attól, hogy ismerős, netán ismeretlen személyek hallgatnak.

Szükségét látom annak ezután az alkalom után, hogy a lejegyzett értékeket újra átnézzem, a hangfelvételeket újra meghallgassam, hogy ne csak egy kedves emlék legyen az a három nap, hanem a közvetített értékek beépüljenek a szolgálatba a gyülekezetek javára.

Takács Zoltán
(Mátészalka)

A lelkipásztor-értekezleten Szászfalvi László, a kormány egyháziügyi államtitkára tartott ismertetőt a lelkipásztoroknak

Újszerű és/vagy hagyományos – modern és/vagy tradicionális

Az egyik gondolat – kérdés –, ami foglalkoztatott a lelkipásztor-értekezleten és utána: a modernség kihívása.

A modern szó meghatározása: „A legújabb kor szellemi és műszaki fejlettségének, igényeinek, ízlésének megfelelő, korszerű.” (Értelmező kéziszótár)

Amikor utazáshoz eszközt vásárolunk, akkor nem jut eszünkbe, hogy szekeret és lovakat vegyünk. A vasúttársaság sem gőzmozdonyt vesz. Mindannyian igyekszünk arra, hogy korszerű, modern cikkeket szerezzünk be.

A gyülekezetben is célunk, hogy haladjunk a korrall. Modern imaházat építünk, vagy korszerűsítjük a régit. Vetítőt, számítógépet, hangrendszert építünk be.

A lelki életben, a gyülekezetben megítélésem szerint nem az a legfontosabb szempont, hogy hol tartunk a modernizálásban.

Nem az a lényeges, hogy telefonon, számítógépen vagy könyvből olvassuk-e a Bibliát. A legfontosabb kérdések: van-e személyes kapcsolatunk Istennel, és engedelmeskedünk-e az Igének?

Nem az a döntő, hogy nagybőgőn vagy basszusgitarán, orgonán, zongorán vagy szintetizátoron játszunk-e. Tehetségünkkel, tudásunkkal akarunk büszkélkedni, vagy Istennek adunk dicsőséget?

A zene az istenünk, vagy Jézus Krisztus? Türelemmel, figyelmesen viszonyulunk-e másokhoz, és egymást különbnek tartjuk-e magunknál? Vagy előítéleteink rabjai vagyunk, és hiányzik belőlünk a megértésre való törekvés?

Lehetséges, hogy hagyományos módon elmondunk egy igehirdetést, vagy vetített bemutatóval együtt szemléltetjük a bibliai gondolatokat. Egyik sem ér semmit, ha nem hangzik el benne a hiteles, isteni üzenet – a Szentlélek meggyőző erejével. Mind a két forma nagyszerű, amennyiben az igehallgatókat szíven találja Isten időszerű, személyes mondanivalója.

Krisztus gyülekezete jövőjének biztosítéka a biblikus igehirdetés és a krisztusi szeretetközösség.

Kübler János
(Vesselőny utca)

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Negyed dolláros

Néhány évvel ezelőtt egy lelkész Houstonból Texasba költözött. Néhány héttel az érkezése után egy alkalommal a belvárosba kellett mennie.

Amikor a buszon leült, észrevette, hogy a sofőr negyed dollárral többet adott vissza.

Elkezdett gondolkodni, hogy mit tegyen, és arra az elhatározásra jutott, hogy visszaadja a pénzt, hiszen bűn lenne megtartani. Aztán egy másik gondolat fogott meg fejében: „Ó, felejsd már el, hiszen ez csak negyed dollár. Ki törődik egy ilyen kis összeggel? A buszvállalat amúgy is túl sokat kér az utazásért, nem fog nekik hiányozni ez a kicsi összeg. Fogadd el mint Isten ajándékát, és maradj csöndben!”

Mikor a megállóba értek, ahol a lelkésznek le kellett szállnia, egy pillanatra megállt az ajtóban, majd a negyed dollárt a buszvezető felé nyújtotta, és azt mondta: „Tessék, egy kicsit többet adott vissza”.

A sofőr rámosolygott és azt mondta: „Köszönöm! Maga a városi új lelkész, ugye? Mostanában gondolkodtam azon, hogy el kellene járnom valahová gyülekezetbe, és meg akartam nézni, hogy mit tesz, ha rosszul adok vissza.”

Amikor a lelkész leszállt a buszról, a legközelebbi villanypóznához botorkált, és belekapaszkodva csak hálát tudott mondani: „Ó, Istenem, majdnem eladtam a Fiadat egy negyed dollárosért.” (Internet)

Kommentár

Sosem tudod, hogy kik ismernek azok közül, akikkel utazol, akikkel ügyedet intézed, akikkel ebédelsz, akikkel dolgozol. Jó, ha tudod, sokkal többen ismernek, mint gondolnád.

Önmegtartóztatás I. rész

„A Lélek gyümölcsei pedig ezek: szeretet, öröm, békeség, türelem, kegyesség, jóság, hosszútűrés, szelidség, hit, szerénység, megtartóztatás.” (Káldi György fordítása a Vulgata szerint, 1862) Galata 5,22–23

A Galata levél megírását Pál apostol működésének elejére, Kr. u. 57-re helyezik. A Galata levél egy körlevél a galáciai gyülekezetekhez, mert a Római Birodalom által bekebelezett tartomány volt és több gyülekezet élt itt. Például Derbé, Antiókhia, Lisztra stb. A levél személyes vonatkozásokkal teli, szenvedélyesen megírt harcos irat. Pált az apostoli felelőssége készítette a harc vállalására, és Galáciában a hit döntő csatáját vívta meg.

A Szentléleknek ezt a legutoljára felsorolt gyümölcset gyakran „önuralomnak” is fordítják. Görögül: *egkrateia aszkeó*, ami annyit jelent: önfegyelmet gyakorolni. Az önuralom azonban mértékletességet, fegyelmezettséget, lemondást jelent, mégpedig az élet minden területén. Az Újszövetség nem tiltja bizonyos esetekben az önmegtartóztatást sem, de Jézusra és Pál apostolra nem volt jellemző az aszketikus életszemlélet. Lemondásra csak akkor szólít fel Jézus, ha valami az ő követésének útjában áll mint akadályozó tényező. A Lélek ereje által képes a hívő ember fegyelmezni gondolatvilágát, evését-ivását, beszédét, nemi ösztöneit, temperamentumát és minden egyéb természetes képességét, amelyeket Isten adott neki. Tény, hogy meg nem tért emberek is, akikben nincs Isten Lelke, sok esetben abba tudják hagyni a dohányzást, italozást, szexuális életüket és a káromkodást. Mennyivel inkább képesnek kell lenniük a keresztyén embereknek, akikben a Szentlélek lakik. A Lélek képessé teszi a hívő ember arra, hogy olyan módon uralkodjék saját élete fölött, amiről mások csak álmodnak.

Mit tesz értem a Szentlélek?

1. Előremozdít. A sötétségből a világosságba visz. Ha betölt Isten Lelke, nem lehet, hogy közben egy helyben maradsz.

2. Vigasztal. Jézus úgy utalt a Szentlélekre, hogy ő a „Vigasztaló”, aki sosem hagy el minket. Nem vagy egyedül a harcban, tiéd Isten segítsége.

3. Megvéd. „Mikor az ellenség beözönlik mint az áradat, az Úr Lelke felvonja zászlaját ellene.” (Ézs 59,19) Neked, kedves testvérem, csak annyit kell tenned, hogy imádkozol, és ő veled lesz harcaidban.

Te, kedves testvérem, mit válsztasz: a Lélek gyümölcseit, vagy a test szerinti élet reménytelen élet, mert vége a kárhozat.

Milyen testi szenvedélyek uralkodhatnak az életünkön?

Alkoholizmus - A vizsgálatok alapján a felnőtt népesség 85,2%-a alkalmanként vagy rendszeresen iszik. Ebből a nagyivók 24,7% férfi és 6% nő. A Példabeszédek könyve 23,30–32-ben ezt olvashatjuk: „*Nemde azoknak, kik bor mellett mulatoznak és a poharak üritgetésében szorgalmatosak? Ne nézd a bort, miképp sárgállik, midőn színe az üvegben ragyog; édesdeden megyen be, de utoljára megmar, mint a kígyó és mint a basiliskus, mérget áraszt.*”

Szexuális téren - A házasság kötelek meglazulásának egyik okát a fiatalok nemi kapcsolatok terjedésében látják. A modern kor szexuális ideológiái azt hirdették, hogy a házasság előtti nemi tapasztalatok szükségesek. A tények az ellenkezőjét bizonyítják. Aki elfogadja, hogy egy futó szerelmi kaland gyorsan testi kapcsolathoz vezethet, vagy aki megszokja, hogy a másik nemű emberben elsősorban saját szexuális igényeinek kielégítőjét látja, az kevésbé lesz képes házasságban az elmélyült szeretetkapcsolatra és tartós hűségre. A pornográfiával való foglalkozás és a házasságban élők között a házasságtörés bűne is fenyeget. (folytatjuk)

Ifj. Fejér László

50 éves házasságok Pécssett

Dr. Meláth József és Grúber Hilda

Minden korban szükségesek a példaképek, akik ösztönöznek, példát mutatnak stb., egyszóval egy-egy dologban irányt mutatnak.

A külső szemlélő szemüvegén keresztül nézve Hilda néni a visszafogott eleganciát, a férjét jól gardírozó feleséget, Józsi bácsi a mindig kedves doktort, a rendkívül tájékozott gyülekezeti karnagyot jelentette.

Amikor 1960. június 30-án, házasságkötésükkor *Baranyai Mihály* akkori teológiai igazgató testvér köszöntötte őket, többek között azt mondta az akkor már praktizáló vőlegénynek, orvosnak, hogy a kedvesség sokszor többet ér egy marék gyógyszernél. Józsi bácsi is azt vallotta, hogy a körzeti orvos egy személyben lelkipásztor, mint a lélek orvosa, pszichológus és szakorvos egyben.

Egymást szerető, egymást igazán jól kiegészítő és tisztelő, kedves, áldott életű testvéreink ők.

Fiatalosak, fürgék, szellemileg, testileg-lelkileg egyaránt.

Kedves Testvéreink! Mi is kívánjuk, ami gyermekeitek és családjaik köszöntése volt 50. házassági évfordulótokon: 1Kor 16,14: Minden dolgok (ezután is) szeretetben menjen végbe!

Göbl Ákos és Éva

Bayer János és Becker Edit

2010. szeptember 5-én a gyülekezet együtt örült a Bayer családdal Edit néni és János bácsi 50. házassági évfordulója alkalmából. Öröm volt újra látni a teljes családot az istentiszteleten.

Macher Tivadar lelkipásztor bölcs Salamon szavaival köszöntötte testvéreinket: „A szeretet és hűség ne hagyjon el téged...” Majd a család szép éneke: „Isten hord karjain...” zárta a jókívánásokat.

Bayer János és Becker Edit sokgyermekes családban nőttek fel, és tanulmányaik folytatása miatt költöztek Pécsre.

A két fiatal a pécsi gyülekezetben talált egymásra, és 1960. augusztus 31-én a Bástya utcai imaházban kötötték házasságukat.

A múlt felidézése során hálás szívvel emlékeztek vissza szerető szüleikre, akik a hitüket a legnagyobb próbák között is megtartották, a kis falusi gyülekezetre, ahol az Úr házában és népének szeretete megszületett bennük, arra a szeretetteljes légkörre, amely lelkükbe ivódott és drága kincsükké vált.

Kedves Edit néni, János bácsi! Kívánjuk, hogy ez a kincs unokáitok számára is megbecsült és marandó örökséggé váljon!

Nagyné Göbl Edina

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BP.-KISPEST: 2010. november 5-én temették **Miszlivetz Gyuláné Fodor Márta** testvérnőt, akit 75 éves korában szólított haza az Úr. Az imádkozó, szolgáló, hűséges feleséget, anyát, nagymamát *Sinka Csaba* és *Pátkai Béla* lelkipásztorok búcsúztatták a Lk 7,11–17 alapján. A naini özvegy találkozik Jézussal, és átkerül a halálmenetből az életmenetbe. Krisztus reménységünk alapja.

MÁTÉSZALKA: 2010. december 10-én vettünk búcsút **Szabó Lajosné** (sz. **Bodó Irén**) testvérnőnkől a mátészalkai temetőben, akit 48 éves korában hívott haza az Úr. Hisszük, hogy elköltözése a súlyos betegségében tanúsított hitharcában való győzelme is egyben. Temetésén *Takács Zoltán* helyi, *Katona László* nagyvarsányi és *Cserés Attila* nyíregyházi lelkipásztorok szolgáltak.

VÁCEGRES: **Dusek Károly** testvérünköt kellett búcsút vennünk 2010. november 28-án, aki néhány hónapos fájdalmas betegség után 65 évesen tért vissza Teremtőjéhez. A vigasztalás igéi a 84. zsoltár és az 1Kor 15 alapján hangzottak *Várady Endre* helyi és *Újvári Ferenc* Bp.-József utcai lelkipásztortól. Karcsi bácsi aktív szolgáló élete hiányozni fog a térség gyülekezeteiben.

H I R D E T É S E K

♦ **Eladó** Kisvárdán, a Tompos úti lakótelepen 1. emeleti, 53 m²-es, 2 szobás, erkélyes lakás. + 36 20 886-3565.

♦ A Wesley János Lelkészképző Főiskola **könyvtára szívesen átvész** bármilyen egyházi-vallási vonatkozású irodalmat és folyóiratot. Külön is keressük a kisegyházak történetével kapcsolatos kiadványokat és a *Békeharang* című metodista újság kezdetektől (1910) megjelent évfolyamait.

A felajánlásokat a következő elérhetőségeken fogadjuk: *Balog Angelika*, (06-1) 210-5400/224-es vagy /101-es mellék, e-mail: biblioteka@wjlf.hu vagy theol@wjlf.hu.

Minden ember hozzánk tartozik

Hogy hozzánk tartozik minden ember, és mi hozzájuk tartozunk, személyesebben fogalmazva, hogy hozzám tartozik minden ember, és én hozzájuk tartozom, azt szó szerint értem. Valahogy így: hozzám tartozik minden ember, és én hozzájuk tartozom. Az emberi faj egy, mivel Isten az „egész emberi nemzetséget is egy vérből teremtette” (ApCsel 17,26). Ezért az egész emberiségre érve mondhatjuk: Bizony, az ő nemzetsége vagyunk (Apcsel 17,28). Ezért is olyan komolytalan, talán még vicces is – utólag – a törvénytudó kérdése Jézustól: „De ki a felebarátom?” (Lk 10,29). Önkéntelenül is odakiáltanánk neki az újszövetségi ember tudásával: De testvér, mindenki sokkal több, mint felebarát! Egymásnak a testvérei vagyunk! Nem érted?

Mert az emberiség valódi közösség, nem csupán egy eszme. Ráadásul isteni közösség, mivel egytől egyig mindannyian Istentől származunk.

Jézus találkozásai jutnak eszembe. Az, hogy neki mindig ment meglátni az embert a másikban. Az embert a meggyötört testben is, az elborult elmében is, a prostituálódott életben is, a kiközösített leprásban is, a tolvaj-gazember vámszedőkben is, a képmutató farizeusokban is. És amikor két ember valóságosan találkozik, akkor realizálódik az összetartozás.

Mert ezek tényleg a mi sátánistáink, a mi tolvajaink, a mi lezüllöttjeink, a mi pártlobogóink, a mi vezetőink, a mi... Hozzájuk tartoznak, és mi hozzájuk. Ezen nem változtat, hogy némelyeket szeretnénk letagadni. De nem lehet.

Persze jobbak is tartoznak hozzánk, mert mindenki hozzánk tartozik. A példaképek, a szentek, a talpig becsületesek, és hozzánk tartoznak a hitben is testvéreink: a katolikusok, a reformátusok, a HITesek, az autonómosok, a golgotások, és a többi baptista testvér.

Bármerre jársz, mindenütt családod tagjai vesznek körül, ezért érezheted mindig otthon magad. Az idegenség mostantól ezért idegen számodra.

Háló Gyula
felelős szerkesztő

Egy újévi ajándék ...amit még ma sem értek igazán...

Két évvel ezelőtt a gyülekezetemben húztam egy igés kártyát, amin az Úrnak egy nagyon nagy ígérete volt, aztán még azon óévben megkaptam ezt kétszer. Így hangzott:

„Bölcsész teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” (Zsolt 32,8)

Minél többször olvastam, annál jobban örültem, mert ennél nagyobb ajándékot senki se adhat nekem az életben. Aztán vártam, hogy bölcs legyenek!

De ehelyett valami egészen különös dolog történt velem! Olyat kaptam, amit álmomban se vártam volna!

Magam is megtapasztaltam és korábbi marketing szakterületem nyomán is pontosan tudom, hogy az emberek szokásait a legnehezebb megváltoztatni. Tv-s munkám során sokat utaztam a stábbal, és láttam: van, aki reggel fürdik, van, aki este. Egyesek zuhanyoznak, mások kádfürdőt vesznek, ki hosszan, ki röviden, ki szappannal, ki tusfürdővel, ki törölközik, ki szárítkozik. És különbségek vannak a fogmosásban, a test ápolásában is...

Nekem is megvannak a becsontosodott, már jól kialakított, komfortos kis szokásaim, és ha valamin változtatni szeretnék, hát még egy is nehezebbre esne, nemhogy egyszerre kettő!

De az Úr ezen a január elsején nagyon meglepett engem, mert hirtelen három ilyen egészségügyi szokásomban készített arra, hogy teljesen másként tegyem! És mindezt olyan hatalmas erővel, hogy nem bírtam nem megtenni! Az első napon igen csodálkoztam: „Jé, nahát, mi ez?” – arra gondoltam: holnapra elmúlik. De aztán a 100. napon már elgondolkodtam. A 200. napon már igen gyanús volt, és amikor az évet is úgy zártam, hogy semmi se változott, már nagyon kértem az Urat, hogy magyarázza el nekem, mitől lettem én most bölcsőbb! De nem érkezett válasz.

Aztán így zártam a második évet is. A legnagyobb természetességgel törtek utat maguknak esténként ezek a változások, mint a hármassikrek, és én már nem is akartam semmit másként tenni. Volt idő, amikor olyan fáradtan értem haza, hogy legszívesebben bedőltem volna az ágyba, de egy különös erő mégis odavitt, ahol ezek és így ismét megtörténtek!

– Hát ez a bölcsesség útja? De hogyan? Tanácsot ad az Úr, de ilyet? Raj-

tam lesz a szeme... de hát min? – semmit se értettem.

Aztán újból könyörgés, mi ez... és csak most kezd valami sejleni nekem. Mintha az én Uram azt bizonyítaná, hogy nem kell aggódnom. Ha szükséges lesz, ő tud engem készíteni a bölcs lépésre még akkor is, ha azt megtenni nekem emberileg lehetetlennek tűnik. Ő tud olyan tanácsot adni, aminek a teljesítését a megszokásaim, a korlátaim nem fogják gátolni. Rajtam van a szeme, és gyengeségeimet mindig áthidalja az ő erejével, kegyelmével, szeretetével...

Mert ez a változás még ma is tart, egyetlen tévesztés nélkül! Két év alatt az pontosan annyi, mint: 2190 eset... és az én szívem még mindig remeg, ha arra gondolok, hogy a nehézségekben mi lesz velem!

De a bizalmat még mindig tanulnom kell, és elfogadni végre, hogy amikor erőtlenség vagyok, akkor vagyok igazán erős! És ez nem tőlem van! Talán ez vezet el az igazi bölcsességhez...

Salyámosy Éva

Isten a szívet nézi

A MERA rádió műsorában eljuttunk az „Énekek éneke” feldolgozásához. A tizenéves gyerekekkel megbeszéltük a Teremtő tervét a házassággal kapcsolatban, és végigvettük a boldog házassághoz vezető út állomásait. Beszéltünk a férfi és nő eltérő egyéniségéről, a barátkozásról, szerelemről, jegyességről és végül a menyegzőről. A gyerekek őszintén megnyíltak, és jóízű beszélgetések jöttek létre. A barátságos kapcsolatban megkérdeztem őket, kivel szeretnének barátkozni. Úgy válaszoltak, ahogy vártam. Csupa jólnevelt gyerekekre voksoltak. Egy különös kérdéssel kicsit megzavartam őket.

Választhatok ragacsos hajú, punkfrizurás gyereket barátnak?

Egy okos, hívó kislány ezt felelte: Igen, ha jó szíve van. Nem a külső a fontos. Isten a szívet nézi!

Pár év múlva két ilyen ragacsos hajú kislány mentette meg az életemet, miközben a jól öltözött utasok nem segítettek a balesetemnél.

Frittmann Lászlóné